

[Statsministeren]

ning mellem vækst og miljø, men det er ikke regeringens opfattelse. Vækst og et godt miljø er tværtimod i virkeligheden hinandens forudsætninger.

Regeringen har koncentreret sig om og brugt mange kræfter på at få skabt den positive vending i økonomi og velfærd, som nu er en realitet; men vi har samtidig været fuldt bevidste om, at der måtte mere langsigtede foranstaltninger til for at fastholde den positive udvikling, og det er baggrunden for de strukturreformer, vi også har gennemført. Med skattereformen har vi skabt et skattesystem, hvor arbejdsindsats belønnes, hvor forbrug af naturressourcer gøres dyrere, og hvor skattetænkning bliver ramt; med arbejdsmarkedsreformen har vi givet de ledige bedre muligheder for at forbedre sig på at komme ud i nye job, og med orlovsreformen har vi brudt helt nye veje for velfærdssamfundet.

Jeg vil gerne sige meget tydeligt i dag under denne afslutningsdebat: Regeringen og regeringspartierne er fast besluttede på at fastholde de reformer, vi har gennemført, gennem de kommende år, så reformerne får fuld mulighed for at virke og slå fuldt ud igennem i det danske samfund med de positive virkninger, vi allerede kan ane.

Ikke mindst orlovsreformen er blevet en stor folkelig succes. Vi skønner nu, at op mod 40.000 personer tager orlov på årsbasis for at passe børn eller efteruddanne sig. Orlovsordningerne giver jo den enkelte en helt ny valgfrihed i tilværelsen, fordi man kan vælge at fordele sin tid på arbejde, uddannelse og børnepasning efter familiens eller den enkeltes behov.

I Danmark har vi brugt megen energi – næsten i ordets bogstaveligste forstand – på at anskaffe os materiel velstand. Men ikke blot økonomisk fremgang, men også miljø og livskvalitet, må indgå i vore succeskriterier. Jeg tror, der er et værdiskift på vej i Danmark – det kan vi bl.a. se af brugen af orlovsordningerne – et værdiskift, hvor folk ønsker frihed og overskud til at deltage i samfundslivet. Moderne mennesker ønsker frihed til at vælge, hvilke værdier de vil bygge deres tilværelse på, og i dag vil mange gerne prioritere tid højere end materielle goder: Tid til at være sammen med børnene frem for stresset jag og større forbrug. Mange vil også gerne dygtiggøre sig, nu får de mulig-

hederne for det, og denne grundtanke vil vi holde fast i.

Den personlige frihed er i virkeligheden ikke til debat, og heldigvis for det; det er der bred enighed om. Men den personlige friheds indhold er ud fra vores synspunkt betinget af social tryghed. Fundamentet for frihed er nu engang tryghed, og regeringen er derfor også glad for at kunne understrege den indsats for større tryghed for de mest udsatte grupper i samfundet, som også er gennemført.

Men hvis velfærdssamfundet fortsat skal kunne give borgerne sådanne muligheder, må vores økonomi udvikles, så den kan stå sig i fremtidens internationale konkurrence. Der er nogle, der mener, at vi i disse år står over for et valg: Enten må vi skabe mange job med dårlig løn og ringe tryghed, eller også må vi fastholde ordentlige løn- og arbejdsvilkår, men med en meget høj og permanent arbejdsløshed som følge. Jeg vil gerne sige meget klart, at regeringen accepterer ikke, at det er dette valg, vi står over for. Der er en tredje vej for Danmark. Vi ser ikke nogen fremtid for dansk økonomi i at øge lønforskellene og forringe de sociale ydelser, og vi hverken kan eller skal konkurrere med de lande, der kan producere standardvarer til en brøkdel af vores lønomkostninger. Vi skal klare os på viden, kreativitet, avanceret teknologi og godt samarbejde i virksomhederne, og erhvervslivet skal sikres de bedst mulige betingelser, så vi kan bekæmpe arbejdsløsheden ved at skabe gode arbejdspladser. I Kommissionen for Fremtidens Beskæftigelses- og Erhvervsmuligheder ønsker regeringen at få vurderet, hvad der skal til. Vi har sat os for at klarlægge udviklingslinjerne: Hvad skal Danmark leve af i fremtiden, hvordan udnytter vi det, vi er bedst til, langt mere aktivt end hidtil, og hvordan skaffer vi nye arbejdspladser i en helt ny og forandret verden?

En styrkelse af forskning og uddannelse vil under alle omstændigheder være en afgørende del af svaret. Det er regeringens mål, at den samlede forsknings- og udviklingsindsats i Danmark skal bringes op på niveau med de øvrige nordeuropæiske lande inden år 2000. Dansk forskning har allerede fået tilført 400 mio. kr. ekstra i 1994, og i forslaget til finanslov for 1995 vil regeringen komme med konkrete udspil, så denne udvikling kan fortsætte. Der er allerede sket et markant løft på uddan-